

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “ความรู้และทัศนคติของผู้ประกันตนต่อสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้และความเข้าใจของประกันการว่างงานภายใต้การประกันสังคม ของผู้ประกันตน ทัศนคติของผู้ประกันตนต่อสิทธิประโยชน์และความจำเป็นของการประกันการว่างงาน เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการกำหนดการปฏิบัติในการให้ความคุ้มครองกรณีการว่างงานของประเทศไทยต่อไป ขอบเขตในการศึกษาคั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะความรู้และทัศนคติของผู้ประกันตนต่อสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ของผู้ประกันตนที่มาใช้บริการของสำนักจัดหางานกรุงเทพ เขตพื้นที่ 9 ซึ่งเป็นศูนย์กลางการให้บริการแก่ผู้ประกันตน เขตพื้นที่รับผิดชอบ คันทายาว บางกะปิ ลาดพร้าว วังทองหลาง บึงกุ่ม โดยใช้แบบสอบถามประกอบการสัมภาษณ์ผู้ประกันตนที่มาขอรับบริการในช่วงเดือน มกราคม 2553 จำนวน 60 คน ซึ่งผู้ศึกษารวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้วนำข้อมูลที่ได้มา ทำการวิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

สรุปผลการศึกษา

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ประกันตนที่มาใช้บริการสำนักจัดหางานกรุงเทพ เขตพื้นที่ 9 ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้ จากแบบสอบถามที่ได้รับคืนจำนวน 60 ชุด ผู้ประกันตนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 51.7 และเป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 48.3 ผู้ประกันตนที่ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 20-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 53.3 และมีอายุระหว่าง 31-40 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 46.7 ผู้ประกันตนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด คิดเป็นร้อยละ 75.0 และ สถานภาพสมรสและผ่านการสมรสแล้ว คิดเป็นร้อยละ 25.0 ผู้ประกันตนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 56.7 และระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 43.3 ผู้ประกันตนที่ตอบแบบสอบถามลักษณะงานส่วนใหญ่เป็นงาน ด้านอื่น ๆ ที่มีใช้ด้านบริการและการค้า คิดเป็นร้อยละ 53.4 รองลงมา ด้านบริการ และการค้า คิดเป็นร้อยละ 46.7 ผู้ประกันตนที่ตอบ

แบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้/เดือน 10,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.0 และมีรายได้/เดือนต่ำกว่า 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.0 ผู้ประกันตนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้ประกันตนเป็นระยะเวลา 4-6 ปีขึ้นไป คิดเป็นอัตราร้อยละ 60.0 และเป็นผู้ประกันตนเป็นระยะเวลา 1-3 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.00 ผู้ประกันตนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในประเภทสถานประกอบการด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการค้าส่ง/ค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 56.7 และด้านการค้าส่ง/ค้าปลีก คิดเป็นร้อยละ 43.3 ผู้ประกันตนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีจำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการส่วนใหญ่ต่ำกว่า 100 คน คิดเป็นร้อยละ 63.3 จำนวนลูกจ้างในสถานประกอบการจำนวน 100-500 คนขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 36.7

ความรู้ความเข้าใจ

ระดับความรู้เกี่ยวกับการประกันการว่างงาน จำแนกตามรายหมวดความรู้ พบว่าผู้ประกันตนมีความรู้ด้านขอบเขตความคุ้มครอง มีความรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 98.3 ผู้ประกันตนมีความรู้ด้านอัตราเงินสมทบ มีความรู้ในระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 55.0 ผู้ประกันตนมีความรู้ในด้านกำหนดระยะเวลาบังคับใช้ มีความรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 70.0 ผู้ประกันตนมีความรู้ในด้านเงื่อนไขการเกิดสิทธิ มีความรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 55.0 และผู้ประกันตนมีความรู้ในด้านประโยชน์ทดแทน มีความรู้ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 75.0 การที่ผู้ประกันตนมีความรู้ด้านเงื่อนไขอัตราการเกิดสิทธิ ในระดับรู้น้อยนั้น อาจเป็นเพราะผู้ประกันตนไม่ได้รับความรู้ที่ละเอียด ถูกต้องและชัดเจน ทำให้ไม่มีความเข้าใจในเงื่อนไขการเกิดสิทธิ ในด้านประโยชน์ทดแทนจากกรณีการว่างงาน

ทัศนคติของผู้ประกันตนต่อสิทธิประโยชน์และความจำเป็นของการประกันการว่างงาน

ด้านความคิดเห็น ผู้ประกันตนให้ความเห็นต่อสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาความคิดเห็นย่อยในรายด้าน พบว่า ผู้ประกันตนมีความคิดเห็นว่าการประกันการว่างงานสามารถตอบสนองความต้องการ สร้างความมั่นคงในชีวิต และสร้างความมั่นคงในด้านรายได้ในระดับปานกลาง โดยผู้ประกันตนมีความมั่นใจว่ารัฐจะให้การดูแลช่วยเหลือระหว่างที่ว่างงาน

ทักษะของผู้ประกันตนต่อความพร้อมในการปฏิบัติของผู้ประกันตน

กรณีที่ถูกเลิกจ้าง ผู้ประกันตนพร้อมที่จะไปรายงานตัวทุกเดือนระหว่างที่หางานทำไม่ได้ ในระดับมาก ร้อยละ 68.3 และ ผู้ประกันตนพร้อมที่จะไปขึ้นทะเบียนที่สำนักจัดหางานของรัฐ ในระดับมาก ร้อยละ 66.7 และผู้ประกันตน พร้อมที่จะทำงานตามที่รัฐจัดหาให้ ในกรณีที่ยังหางานทำไม่ได้ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 56.7 และผู้ประกันตนพร้อมที่จะฝึกงานตามที่รัฐจัดหาให้ ในระดับปานกลาง ร้อยละ 55.0 การที่ผู้ประกันตนมีความพร้อมในระดับมากถึงปานกลาง เนื่องจากผู้ประกันตนมองเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้จากการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

รัฐบาล

- รัฐควรรับภาระในการจ่ายเงินสมทบที่เพิ่มขึ้น
- ส่งเสริมการประกอบอาชีพอิสระโดยให้ข้อมูลข่าวสารด้านอาชีพที่ดีในอนาคตแก่

ลูกจ้าง

- ส่งเสริมการสร้างงานให้กับลูกจ้าง
- จัดให้มีการศึกษาเพิ่มเติม หรือฝึกอบรมอาชีพให้
- สร้างเครือข่ายทั่วประเทศให้สามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้ และพัฒนาเครือข่ายให้

สามารถเป็นศูนย์ของการจัดหางานได้อย่างแท้จริง

- ติดตามสถานประกอบการที่เลิกจ้างพนักงาน เพื่อสอบถามตำแหน่งงานว่าง
- มีระบบฐานข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เป็นปัจจุบันตลอดเวลา
- ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานโดยการประเมินการให้บริการและการ

ดำเนินงาน

นายจ้าง

- นายจ้างต้องได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน เพื่อที่จะสามารถแนะนำผู้ประกันตนหรือลูกจ้างได้อย่างถูกต้อง

ลูกจ้าง

- ให้อำนาจรัฐบาลรับภาระจ่ายเงินสมทบมากขึ้น
- ควรเพิ่มผลประโยชน์ทดแทนในกรณีที่ว่างงานสำหรับผู้มาขึ้นทะเบียน
- การฝึกอบรมหรือศึกษาเพิ่มเติม สำหรับผู้ที่มีการศึกษาเพียงพอแต่ขาดต่อสายอาชีพแต่ขาดความชำนาญหรือความรู้ใหม่ควรมีให้มีการฝึกอบรมเพิ่มเติม ซึ่งควรตรงหรือเกี่ยวข้องกับอาชีพเดิมด้วย และสถาบันที่จะให้การฝึกอบรมควรมีความสามารถในการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยเป็นที่ต้องการของผู้ว่างงาน

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาต่อ

เพื่อให้ประเด็นการศึกษาเรื่องความรู้และทักษะของผู้ประกันตนต่อสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ผู้ศึกษาจึงมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีการขยายกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาให้ครอบคลุมความรู้และทักษะของผู้ประกันตน ให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบทักษะของกลุ่มนายจ้าง ลูกจ้าง และรัฐบาล ต่อการประกันการว่างงาน เพื่อจะได้ทราบข้อมูลจากบุคคลที่เกี่ยวข้องต่อเรื่องดังกล่าวนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวปฏิบัติ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป
3. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความรู้และทักษะของผู้ประกันตนต่อการประกันการว่างงาน เพื่อทราบสาเหตุที่ส่งผลต่อความรู้และทักษะของผู้ประกันตน